

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatus De Privilegiis Ecclesiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Duodecimum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61627)

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesie bona non possunt dari in emphyteusim nisi ex causa legitima.
- 2 Emphyteutica concessio est species alienationis.
- 3 Ecclesia res solita in emphyteusim concessa praelatus concedere potest.
- 4 Emphyteusis concessio fieri debet eo modo quo solita est, & quando vitietur, & quando corrumpat, ut ibi.
- 5 Emphyteusis concessio usque ad tertiam generationem si facta est ad quartam generationem sustinetur in tertia, in reliquo vitietur.
- 6 Bona que possunt in emphyteusim, & feudum dari sunt terra inculta, & hermes dummodo tradantur, ut reducantur ad culturam, ut ibi.
- 7 Emphyteusis concessio datur primæ persone accipienti cum duobus hæredibus & ultra.
- 8 Emphyteusis concessio an possit concedi pro hæredibus extraneis.
- 9 Emphyteusis concessio potest dari ut transeat ad extraneos secus si simpliciter fuit facta concessio ut ibi.

Duodecimum Privilegium.

- 1 CCLESIA habet privilegium, † quod praelatus bona spectantia pleno iure ecclesie, non potest in emphyteusim concedere, nisi subsistente causa legitima, & debitis solemnitatibus interuenientibus, nec hoc refricandum in dubium, nã † concessio in emphyteusim est species alienationis, & si praelatus à iure prohibetur locare, res ecclesie ad longum tempus, multo fortius ei denegatur concessio in emphyteusim, quæ magis est, quàm locatio, si vero res, † ecclesie solite essent in emphyteusim concedi, bene praelatus posset, si ad ecclesiam aliquo casu reuenterentur, illas concedere in emphyteusim absque solemnitatibus in rei ecclesiasticæ alienatione requisitis, ita colligitur ex text. in capitu. 2. de feud. quem ita communiter Docto. interpretantur, ut ait Didacus, libro 2. resolut. capi. 17. numero 4. hæc est communis opinio, ut ait Socin. 169. numero 9. libro 2. quod est duplicatum, in consilio 120. libro 4.
- 2
- 3
- 4 † concessio in emphyteusim fieri debet, eo modo quo solita est.

& nemo dubitat, quia concessio ipsa corruat, difficultas est an vitietur in totum, an autem sustineatur, quatenus facta est intra solitam formam, multi fuerunt in opinione, quod non vitietur in totum, sed sustinetur quatenus est solita concedi, Bald. in authen. si quas ruinas. C. de sacrosanct. eccle. ibi habetur, † quod si res ecclesie est solita concedi in emphyteusim vsque ad tertiam generationem, & concedatur in quartam, concessio sustineatur vsque ad tertiam tantum, & in reliquo vitietur. Hanc opinionem dicit esse communem, Ias. in authen. qui rem. C. de sacrosanct. eccle. Dec. in d. authen. qui rem quem refert Tiraquel. de retractu conuentionali in fin. operis numero centesimoquadragesimoquarto, Claud. in l. prima. §. Sed si mihi numero tertio. ff. de verborum obligationib. Curtius iunior de feud. in prima secunda principalis in sexta quaestione Alciat. in d. §. sed si mihi nume. 20. & dicit Didac. libro 2. resolut. cap. sexto numero 5, quod hec sententia est recepta, contrariam autem sententiam, quod immo in totum vitietur, tenet Barto. in d. authen. qui rem. numero septimo, Alexand. in consilio centesimoquadragesimo secundo. numero trigesimo primo. libro 7. tenet, quod hac est magis communis, saltem quando est vnica concessio, contrariam opinionem amplector etiam in casu quo vnica tantum concessio facta esset, non enim debet vtile, per inutile vitari, quando recipit comodam diuisionem, sed si esset dare casum, in quo vtile ab inutili non posset commode diuidi, credendum esset, quod tota concessio vitietur, † sed quæ bona possunt in emphyteusim, & feudum dari? Terræ quæ sunt incultæ, & hermes, capitulo ad aures extra de rebus eccle. non alien. ita tenet Innocent. & Hostien. in d. capitu. ibi dicitur, quod æquum, & iustum est, quod talis alienatio fieri possit, vt res hermes ecclesie meliorentur, ita tenet Cardina. Florenti. & Anton. de Butr. in allegato, capitu. ad aures: dummodo res hermes, & incultæ tradantur, vt reducantur ad culturam, & quæ incultæ non afferebant tantam utilitatem, sicut quando sunt factæ cultæ, nam si incultæ afferrent tantam utilitatem ecclesie, sicut post culturam, non possent alienari, † sed vsque ad quam generationem possint res ecclesie in emphyteusim concedi, text. in §. emphyteusim in Auth. de non alienan. videtur innuere, quod non possint concedi, nisi in accipienti persona, & in duobus eiusdem persone hæredibus, & sic in tertiam generationem, tamen contraria opinio tenenda, quod possint concedi ultra filios,

lios, & nepotes, s. licentiam in authen. de alien. & emph. hanc esse communem tenet. Alex. in conf. 110 nu. 19. lib. 3. & quod possunt concedi pro omnibus descendantibus vsque in infinitum, Gozad. 8 conf. 25. post n. 20. Dubitatur etiam, † an res ecclesie concedi possint in emphiteosim pro hæredibus extraneis, & in hoc articulo uaria Doc. loquuntur: Aliqui tenuerunt, quod concessio fieri possit pro hæredibus extraneis, Soc. in conf. 226. nu. 33. lib. 2. Alii uero tenuerunt, opinionem contrariam, quod non potest expresse concedi, ita ut transeat ad extraneos hæredes, & hæc communis Imol. in l. ex facto la grande nu. 14. in fi. ff. de hæred. inst. pro utrefert Alex. in l. etiam post nu. 3. ff. sol. mat. Imol. loquitur dum taxat quando emphiteosis est simpliciter concessa. Sed aduertendum ne equiuocetur, aliud est querere, an res ecclesie possint concedi in emphiteosim, hoc expresse acto quod transeat etiam ad extraneos hæredes, non est dubium quin possit, modo adsit legitima causa, & debite solemnitates interueniant, hanc opinionem esse communem attestatur Gratus conf. 128. nu. 6. lib. 2. si. n. his duobus concurrentibus possunt res ecclesie alienari pleno iure, multo magis debent posse alienari solummodo respectu utilis dominij, & in istis terminis procedit conf. Soc. supra allegatum. Aliud est querere an emphiteosis ecclesiastica simpliciter concessa alicui pro se & hæredibus transeat etiam ad hæredes extraneos.

S V M M A R I V M.

- 1 Delinquens ad ecclesiam confugiens ab ea violenter non potest extrahi.
- 2 Ecclesie hanc immunitatem violans punitur pecuniaria que tamen hodie est sublata ut ibi.
- 3 Delinquens extractus ab ecclesia violenter non potest per Iudicem secularem ad mortem condemnari nec ad pœnam corporis afflictiuam.
- 4 Ecclesie immunitas est concessa pro humana fragilitate et ab ea excluduntur publici latrones, nocturni agrorum de populatores, crassatores &c.
- 5 Ecclesie obseruantia quod constructa, & nondum consecrata immunitate gaudet.
- 6 Ecclesia destructa absque spe reedificationis immunitate non gaudet secus sub spe.
- 7 Oratoria priuata non gaudent immunitate.
- 8 Ecclesia non gaudet immunitate homicidij insidiosi
- 6 Idem in fure.
- 10 Ecclesia gaudet immunitate pro furibus casualiter furantibus, sed talis consuetudo

- tudo non seruator ubi est magna copia furum.
- 11 Delinquens in ecclesia non est tutus in ecclesia.
- 12 Ecclesia uni iniuriam faciens omnes ecclesijs iniuriase uidetur.
- 13 Delinquens semel in ecclesia postea ob aliud delictum perpetratum ad ecclesiam confugiens non est tutus.
- 14 Iudæi confugientes ad ecclesiam non sunt tuti.
- 15 Ex communicatus non gaudet immunitate.
- 16 Ecclesia est tutum refugium Reo insequuto per curiam & qui vagauerit per loca pro fina.
- 17 Extraclaus ab ecclesia Iudicis audacia auctoritate iudicis superioris ecclesie restituitur.
- 18 Delinquens, confugiens ad sacerdotem portantem Eucharistiam in manibus est tutus ut in ecclesia.
- 16 Condemnato ad mortem nõ debet illa die quo data fuit Eucharista dari mors, licet consuetudo sit in contrarium.

Decimum Tertium Priuilegium.

- 1 **E**CCLESIA gaudet priuilegio immunitatis, ut si delinquens ad ecclesiam confugerit, ab ea violenter non potest extrahi, cap. inter alia de immun. eccles. & qui immunitatem hanc violauerit, punitur pena pecuniaria, cap. quisquis 17. q. 4. uidetur tamen quod hæc pena non seruetur, cum per desuetudinem fuerit sublata, glo. in cap. cum multę 15. q. vltima hanc penam omito, sed satis est, ut delinquens ad ecclesiam confugiens immunitatem consequitur, adeo quod violenter non possit extrahi, & si violenter extratus fuisset, & ab ordinario, vel rectore ecclesie et Iudici laico traditus, p delicto nõ põt ad mortem condemnari, vel ad aliam penam corporis afflictiuam, potest tamen pena pecunia puniri, vel alia pena extra Corpus, Doc. & Abb. in d. cap. inter alia & ne dicatur quod ecclesia sit delinquentis clypeum & tutum refugium, ad hoc ecclesie immunitas concessa non fuit, sed pro eo qui humana fragilitate in aliquod crimen incidisset, Ideo ab hac immunitate excluduntur publici latrones, nocturni agrorum de populatores, crassatores, insidiosa crimina perpetrantes, isti vero sceleratissimi viri pofsunt extrahi, & puniri pena conformi delictis, & hoc quotidie praticatur, & tanta est, & esse debet ecclesie obseruantia, quod ecclesia dumtaxat constructa, sed nondum consecrata, nec diuina officia